

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521010335
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Kosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1521010335.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marcely Kosovej a členov senátu JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Jána Goliana, PhD., v trestnej veci obžalovaných Q. T. a R. M. pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/46/2021 zo dňa 07.09.2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.01.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného Q. T., nar. XX.XX.XXXX v C. a obžalovaného R. M., nar. XX.XX.XXXX v C. z a m i e t a j ú .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/46/2021 zo dňa 07.09.2021 bol obžalovaný Q. T. uznaný vinným zo spáchania prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. Obžalovaný R. M. bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

po vzájomnej dohode vnikli v dobe asi od 03.19 hod. do 03.50 hod dňa 17.02.2021 v Bratislave na T. ulici do bytového domu číslu X tak, že zadné vchodové dvere domu otvorili skrutkovačom a tak sa dostali do spoločných priestorov na prízemí domu, kde vypáčili pomocou skrutkovačov v oblasti uzamykacieho mechanizmu biele protipožiarne dvere vedúce do priestorov s pivničnými kobkami, ktoré tým poškodili a vstúpili do miestnosti, kde sa nachádzalo 7 pivničných uzamknutých kobiek, v ktorých sa nachádzali rôzne predmety predovšetkým krabice, športové náradie, cestovné kufre, stoličky, pneumatiky, ďalej v miestnosti sa na zemi nachádzali detské ružové boby, 3 ks farebné lopáre, 3 ks detské kolobežky a 3 ks detské odrážadlá, kde na pivničnej kobke označenej číslom K1-1 na meno B. K., s úmyslom do nej vniknúť a odcudziť dva bicykle skrutkovačmi páčili oba pánty na dverách kobky, ktoré poškodili, pričom v tejto pivničnej kobke sa nachádzali bicykel Ghost Kato FS 3 650B/27/5" MTB Komplettrad kúpený sumu 850,90-Eur, bicykel zn. Ghost Kato FS 3.7 AL U red L zakúpený za sumu 1260,-Eur, bicykel zn. GIANT TCX ESPOIR 26 DISC Green zakúpený za sumu 591,65-Eur, detský bicykel zn. CTM JERRY 1.0 zakúpený za sumu cca 200,-Eur a detský bicykel neznámej značky zakúpený za sumu cca 100,-Eur, pričom v priebehu toho ako sa dostávali do pivničnej kobky boli vyrušení poškodeným B. K. a následne na mieste zadržaní hliadkou policajného zboru, čím svojím konaním poškodenému B. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXXX/XXX, S. C. spôsobili poškodením dverí na pivničnej kobke škodu vo výške 180,-Eur a v prípade odcudzenia bicyklov by mu spôsobili škodu minimálne malú, súčasne svojím konaním spôsobili poškodeným vlastníkom bytov a nebytových priestorov T. č. 6, C. zastúpených

Z. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. cesta č. XX, C. poškodením bielych protipožiarnych dverí vedúcich do priestorov pivničných kobiek škodu vo výške 872,- Eur, uvedeného konania sa R. M. dopustil napriek tomu, že už bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a to Krajským súdom Viedeň zo dňa 22.08.2019, spis. značka 92 Hv 62/19i, právoplatným 27.08.2019, za krádež vlámaním, pre skutok od 04.06.2018 do 05.06.2018, kedy sa pokúsil odcudzit' bicykle tak, že vylomil dvere k miestnosti z bicyklami, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na šesť mesiacov, ako dopĺňujúci trest.

Za to súd prvého stupňa Q. T. uložil podľa § 245 ods. 3 s použitím § 36 písm. l), písm. k) § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. d) ods. 4 Tr. zák. per analogiam, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. k úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvadsať osem mesiacov. Podľa 48 ods. 2 písm. b) obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovanému R. M. súd prvého stupňa uložil podľa § 245 ods. 3 s použitím § 36 písm. l), písm. k) § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, §39 ods. 2 písm. d) ods. 4 Tr. zák. per analogiam, § 41 ods.1, ods. 2, § 42 ods.1 Tr. zák. úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere tridsať štyri mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. okresný súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava II 3T/10/2021 zo dňa 03.08.2021, ktorým bol obžalovanému R. M. uložený trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutie na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených B. K., nar. XX.XX.XXXX bytom M. XXXX/XXX, S. C. a Vlastníkov bytov a nebytových priestorov T. 6, odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Po vyhlásení rozsudku si obe procesné strany ponechali lehotu na podanie odvolania, pričom následne podali odvolanie obidvaja obžalovaní.

V písomnom odvolaní odvolania obžalovaný R. M. prostredníctvom svojej obhajkyne poukázal na to, že v konaní pred súdom urobil vyhlásenie o vine, ako aj na to, že si bol plne vedomý tohto vyhlásenia, že rozumie právnej kvalifikácie skutku ako trestného činu ako aj zodpovedajúcej sadzbe trestu odňatia slobody za spáchaný skutok, čo spôsobilo, že súd mohol prevziať všetky výsledky z dokazovania z prípravného konania bez toho, aby museli byť konfrontované s dokazovaním na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný však poukázal na to, že od počiatku nesúhlasil s právnou kvalifikáciou skutku - poškodzovanie cudzej veci vlámaním. Túto skutočnosť namietal aj pri zmene dôvodov väzby, aj pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania. Uviedol, že použitá právna kvalifikácia je podľa jeho názoru neštandardná, nelogická, keďže nadväzuje §138 písm. e) Tr. zák., ktorý má podľa jeho názoru úplne iný zmysel. Rovnako sa venoval skutočnosti, že aj keď zákon technicky takúto konštrukciu, z ktorej je obžalovaný umožňuje, podľa jeho názoru reálne takáto kvalifikácia skutočnosti, ani praxi ani obsahu a účelu zákona nezodpovedá. K svojej chybe sa postavil zodpovedne. Jeho priznanie sa k trestnému činu bolo v danom prípade kľúčové, nakoľko sa na mieste činu nachádzali obidvaja obžalovaní, a zaistená DNA pri ohliadke miesta činu nebola jeho.

Obžalovaný M. namietal aj spôsob uloženia súhrnného trestu a uviedol, že tento súd nevyhodnotil správne. Poukázal, že predmetom konania vedenom pod sp.zn. 3T/46/2021 boli už dva skutky, teda pokiaľ súd postupoval pri oboch obžalovaných podľa rovnakých kritérií, ktoré popísal, podľa jeho názoru nadhodnotil rozsudok sp. zn. 3T/10/2021. V tomto prípade totiž ide o skutky z roku 2017 až 2018 kvalifikované ako prečin krádeže, teda jedná sa o tú istú resp. nižšiu právnou kvalifikáciu, ako jeden zo skutkov, za ktorý na neho bola v tomto konaní podaná obžaloba. Na záver požiadal odvolací súd, aby zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, a zmenil uložený trest, a to tak, že ho primerane zníži, keďže má za to, že uložený trest za skutok, ktorého sa dopustil je neprimerane prísny.

Obdobné dôvody odvolania prezentoval aj obžalovaný Q. T., ktorý uviedol, že urobil vyhlásenie o vine a bol si vedomý vyhlásenia aj toho, že rozumie právnej kvalifikácie skutku ako trestného činu, a zodpovedajúcej sadzbe trestu odňatia slobody. Obžalovaný však poukázal na to, že od počiatku nesúhlasil s právnou kvalifikáciou skutku - poškodzovanie cudzej veci vlámaním. Túto skutočnosť rovnako namietal aj pri zmene dôvodov väzby, aj pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania.

Uvedol, že použitá právna kvalifikácia je podľa jeho názoru neštandardná, nelogická, keďže nadužíva §138 písm. e) Tr. zák., ktorý má podľa jeho názoru úplne iný zmysel. Poukázal na to, že sa k svojej chybe postavil zodpovedne, že náhradu škodu ktorú spôsobil uhradil, aby tým preukázal súdu, že v jeho prípade je ešte možná zmena a nadhodnotená právna kvalifikácia jeho konania mu je výstrahou a ponaučením. Tiež poukázal, že jeho priznanie sa k trestnému činu bolo v danom prípade kľúčové, nakoľko sa na mieste činu nachádzali obidvaja obžalovaní, a zaistená DNA pri ohliadke miesta činu nebola jeho. Obžalovaný namietal, že okresný súd nezohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., teda skutočnosť, že napomáhal orgánom činným v trestnom konaní, čo nezahŕňa povinnosť pomáhať všetkým orgánom trestného konania. Jeho vyhlásenie o vine umožnilo súdu prevziať výsledky dokazovania.

Pokiaľ ide o uloženie úhrnného trestu obžalovaný Q. T. uvedol, že pokiaľ by súd zohľadnil všetky poľahčujúce okolnosti, mohol by mu byť trest ešte viac primerane znížený tak, aby zodpovedal jeho skutočnému konaniu. Záverom požiadal odvolací súd aby napadnutý rozsudok v časti uloženom prosté zmenil a uložený trest primerane znížil.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V ani poškodený sa k písomne podanému odvolaniu obidvoch obžalovaných a dôvodov v nich uvedených nevyjadřili.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obaja obžalovaní za prítomnosti obhajkyne zotrvali na dôvodoch podaných odvolaní a žiadali krajský súd, aby týmto vyhovel. Prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava uvedol, že žiada obe odvolanie obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť a včasnosť odvolania podaného oprávnenou osobou, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných sú nedôvodné.

Ako už odvolací súd uvedol vyššie, na chyby na chyby konania súdu prvého stupňa v prejednávanom prípade prihliadne len, ak by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku. Krajský súd na verejnom zasadnutí zistil, že takouto vadou konanie na súde prvého stupňa netrpí.

Rovnako je potrebné konštatovať, že sa odvolací súd zameral, iba na posudzovanie zákonnosti a primeranosti uložených trestov, nakoľko obžalovaní na súde prvého stupňa urobili vyhlásenie o tom, že sa cítia byť vinní zo spáchania skutkov, ktoré sú im kladené obžalobou za vinu.

Z tohto kontextu je zrejmé, že odvolací súd obmedzený revíznym princípom aj skutočnosťou, že vina u oboch obžalovaných je právoplatná, nemá možnosť sa k právnej kvalifikácii akýmkoľvek spôsobom vyjadrovať, posudzovať ju a už vôbec nie meniť. Nad rámec svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd uvádza, že táto je plne v súlade s ustálenou judikatúrou okresných, krajských ale aj Najvyššieho súdu SR. V tomto ohľade je možné poukázať napríklad na uznesenie Najvyššieho súdu SR 2Tdo/14/2011, ktoré jednoznačne uvádza, že je nepochybné, že na páchatel'a a jeho konanie popísané v skutkovej vete napadnutého rozsudku, bolo správne aplikovať obe právne normy, pretože následok je v príčinnej súvislosti s jeho konaním a je krytý zavinením vo forme priameho úmyslu, nielen ohľadne krádeže, čo nespochybňujú ani samotní obžalovaní, ale aj ohľadne poškodzovania cudzej veci, na čo mali obžalovaní zabezpečené potrebné nástroje. Teda aplikácia uvedených zásad o jednočinnom súbehu, by sa nemohli aplikovať jedine v prípade, že by išlo o súbeh tzv. zdanlivý, to jest pokiaľ by trestné činy, o ktoré ide, boli v pomere špeciality, či subsidiarity, resp. išlo by o ich faktickú konzumpciu, alebo o pokračovací, trváci, či hromadný trestný čin. Avšak pri vzťahu skutkových podstat trestného činu krádeže a trestného činu poškodzovania cudzej veci, o takýto prípad rozhodne nejde.

Z uvedeného je zrejmé, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď vymeral tresty obžalovaným podľa prísnejšej právnej kvalifikácie, a to poškodzovanie cudzej veci. Navyiac spáchaný závažnejším spôsobom konania a to vlámaním.

Správne postupoval súd prvého stupňa aj pri ukladaní trestov obom obžalovaným, nakoľko po ich vyhlásení o vine aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. b) Tr. zák. a § 39 ods. 4 Tr. zák. analogicky, teda pristúpil k mimoriadnemu znižovaniu trestnej sadzby, a to spôsobom, že znižoval dolnú hranicu trestnej sadzby obdobne, ako je tomu pri uzatváraní dohody o vine a treste. Pri obžalovanom Q. T. súd veľmi správne neaplikoval a vysvetlil nepoužitie § 38 ods. 5 Tr. zák., teda opätovné spáchania zločinu, nakoľko vzhľadom na množstvo dávok drogy, za ktorý bol v roku 2004 obžalovaný T. odsúdený, by sa v súčasnej dobe tento skutok právne kvalifikoval, ako prečin podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. a Navyiac, od spáchania predmetného o skutku, a odsúdenia zaň, uplynula doba viac ako sedemnásť rokov.

Odvolačný súd teda zamerl svoju pozornosť na konkrétne výmery trestov pri oboch obžalovaných, ktoré namietajú podaným odvolaním. Obžalovanému Q. T. bol vymeraný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvadsať osem mesiacov, pričom pre jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Odvolačný súd považuje tento trest za primeraný a zákonný, pričom, je nutné podotknúť, že súd prvého stupňa zohľadnil vyhlásenie obžalovaného o vine a pristúpil aj k mimoriadnemu zníženiu trestu. Rovnako bez právneho významu nie je, že súd odsúdil páchatela, za spáchanie dvoch trestných činov, teda nielenže správne ukladal úhrnný trest, ale výmerou trestu aj zohľadnil spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného. Trest v prípade obžalovaného T., je možné považovať za primeraný, aj s ohľadom na jeho doterajší život, keďže sa jedná o špeciálneho recidivistu, ktorý už bol v minulosti štrnásť krát súdne trestaný, a aj v súčasnej dobe, sú voči nemu vedené ďalšie trestné stíhanie za obdobné skutky, za ktoré bol odsúdený aj tomto prípade. Súd prvého stupňa nepochybil ani pri zaradení obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody, do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Odvolačný súd ohľadom výmery trestu obžalovaného M. rovnako konštatuje, že trest uložený súdom prvého stupňa je primeraný a zákonný. Súd prvého stupňa obžalovanému M., vymeral úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere tridsaťštyri mesiacov, a zaradil ho pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava II 3T/10/2021 z 3.8.2021, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia. V tejto časti je možné rozsudku okresného súdu vytknúť, že v situácii, keď u obžalovaného prichádza do úvahy trest úhrnný aj súhrnný, úhrnný trest je konzumovaný trestom súhrnným. Ide však o pochybenie, ktoré nemá vplyv na primeranosť či zákonnosť uloženého trestu.

Odvolačný súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovanému M. bol ukladaný súhrnný trest, pričom týmto bol zrušený predchádzajúci trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov. Pôvodne uložený trest bol teda navýšený za všetky zbiehajúce sa trestné činy o šesťnásť mesiacov. Súd prvého stupňa použil aj pri obžalovanom M. ustanovenia § 39 ods. 2 písm. b) Tr. zák., ako aj § 39 ods. 4 Tr. zák. analogicky, teda mimoriadne aj tomuto obžalovanému znižoval trest, a to za stavu, kedy ho odsudzoval nielen za viac trestných činov spáchaných týmito skutkami, ale aj za viac trestných činov spáchaných ďalšími skutkami.

Z hľadiska primeranosti trestu je aj pri obžalovanom M. na mieste poznamenať, že sa jedná o osobu špeciálneho recidivistu, ktorý už bol doposiaľ osemnásť krát súdne trestaný, pričom žiadny z doposiaľ vymeraných trestov, nevedol k jeho náprave. Obžalovaný naďalej páchal prevažne majetkovú trestnú činnosť, pričom aj napriek tejto okolnosti, súd prvého stupňa pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu, čo pri takomto predchádzajúcom živote obžalovaného nie je samozrejmosťou, a to dokonca ani v prípade, keď obžalovaný vykoná vyhlásenie o svojej vine.

Pri úvahách o druhu trestu aj odvolačný súd dospel k záveru, že uloženie nepodmienečného trestu obžalovaným je determinované ich doterajším spôsobom života, ale je aj plne opodstatnené závažnosťou následku, okolnosťami trestného činu i menej priaznivými možnosťami nápravy obžalovaných (obaja obžalovaní sú špeciálni recidivisti). Všetky vyššie uvedené skutočnosti v súhrne vypovedajú o potrebe zdôraznenia ochrannej funkcie trestu vo vzťahu k ostatným členom spoločnosti a funkcie morálnej. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovaným odráža nielen

možnosti nápravy obžalovaných, ale aj požiadavky generálnej prevencie. Uloženie takéhoto druhu trestu zodpovedá zákonným kritériám uvedeným v § 34 ods. 1 Tr. zák.

Aplikujúc kritériá a zásady pre ukladanie trestov odvolací súd dospel k záveru, že s požiadavkou preventívneho, výchovného i morálneho účelu trestu korešpondujú tresty uložené obom obžalovaným pod spodnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Takéto tresty odňatia slobody sú dostatočne individualizované a odrážajú okolnosti na strane obžalovaných, mieru ich zavinenia, následok a celkové okolnosti spáchania skutku. V tomto smere je dostatočne zohľadnená poľahčujúca okolnosť ich priznania a ľútosti. Súd prvého stupňa detailne vysvetlil, prečo vymeral obžalovaným odvolaniami napadnuté tresty, a odvolací súd sa s jeho dôvodmi plne stotožnil. Odvolací súd môže v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. zák. zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu len vtedy, keď je uložený trest neprimeraný. Nevyšli však najavo žiadne také skutočnosti v prospech či v neprospech obžalovaných, pre ktoré by boli tresty odňatia slobody v napadnutých výmerách, či už neprimerane mierne alebo neprimerane prísne.

Pokiaľ ide o namietanie obžalovaných, že okresný súd neaplikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., je potrebné uviesť, že vyhlásenie viny obžalovaným neznamená automatické použitie tohto ustanovenia. Je potrebné jeho aplikovanie dôkladne zvažovať v každej konkrétnej trestnej veci aj s poukazom na existenciu všetkých ďalších dôkazov, ktoré boli zhromaždené už v štádiu prípravného konania.

Zákonu zodpovedá aj výrok napadnutého rozsudku o zaradení obžalovaných do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože obžalovaní boli v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody uloženého pre úmyselný trestný čin.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd vyhodnotil obe odvolania ako nedôvodné, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Výrok o náhrade škody nebol odvolaním napadnutý, a preto ho odvolací súd v rámci svojej revíznej povinnosti nepreskúmal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.